

A

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

Ł

M

N

O

P

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

Nr

7647

1. Obiekt

BUDYNEK

2. Czas powstania

ok. 1903 r.
(odbudowa 1950 r.)

3. Miejscowość

PISZ

4. Adres

12 – 200 Pisz
Plac Daszyńskiego 2
nr hipoteczny
dz. 423/2 KW [REDACTED]

5. Przynależność administracyjna

województwo:
WARMIŃSKO - MAZURSKIE
powiat:
PISKI
gmina:
PISZ

6. Poprzednia nazwa miejscowości

Johannesburg (do końca 1945 r.)

7. Przynależność administracyjna przed 1 I 1999

województwo:
SUWAŃSKIE
gmina:
PISZ

8. Właściciel i jego adres

Wspólnota Mieszkaniowa
Plac Daszyńskiego 2

9. Użytkownik i jego adres

Wspólnota Mieszkaniowa
Plac Daszyńskiego 2

10. Rejestr zabytków

Nr 2189

data 20.05.2005

Elewacja zachodnia

Sytuacja

11. Historia:

Nazwa miasta jest pochodzenia pruskiego i wywodzi się od wyrazu *pisa*, co oznaczało bagno. Pierwotni mieszkańcy tych terenów tak nazwali rzekę *Pisę*, ponieważ jej brzegi były trudno dostępne, bagniste. Od rzeki przyjęła nazwę osada. Natomiast zamek wzniesiony tu przez Krzyżaków otrzymał nazwę *Johannisburg*. Istnieją dwie hipotezy pochodzenia tej nazwy. Jedna wywodzi ją od imienia pierwszego prokuratora piskiego, *Jana Collyna*, druga od zwycięstwa, które Krzyżacy mieli odnieść nad miejscową ludnością w dniu św. Jana.

Dopiero od chwili nadania *Piszowi* praw miejskich w 1645 roku otrzymał on formalnie nazwę *Johannisburg*. Miejscowa i okoliczna ludność polska nazywała miasto *Jańsborkiem* lub *Hańsborkiem*. Nazwy *Jańsbork* używano jeszcze po wyzwoleniu. Dopiero w 1946 roku Państwowa Komisja Ustalania Nazw przywróciła miastu jego pierwotną nazwę — *Pisz*.

Pierwszym dokumentem dotyczącym *Pisza* jest przywilej z listopada 1367 roku. Dogodne położenie spowodowało, że już w XV wieku *Pisz* stał się prężnym ośrodkiem handlowym. Przedmiotem wymiany były przede wszystkim ryby. Przyjeżdżali tu po nie liczni kupcy z *Mazowsza*.

Do rozwoju osady przyczyniło się poważnie zbudowanie w pierwszej połowie XV wieku mostu zwodzonego na *Pisie* (istniał on już w 1450 roku), zwanego *Mazowieckim*.

W roku 1451 przybył do *Pisza* wielki mistrz *Ludwik von Erlichshausen*, by odebrać przysięgę od ludności osiedlonej w okolicy; składano ją tu po polsku. Korzystając z tej okazji mieszkańcy osiedla, które liczyło już wówczas około pięciuset osób, wystąpili do wielkiego mistrza z prośbą o nadanie im praw miejskich i uzyskali jego zgodę na rozplanowanie miasta, co równało się przyrzeczeniu, że prawa te wkrótce otrzymają. Tymczasem jednak wybuchła wojna trzynastoletnia i sprawa poszła w zapomnienie.

W związku z dużym ruchem handlowym *Pisz* musiał rozporządzać odpowiednimi kwaterami dla podróżnych. Rolę zajazdów pełniły w owych czasach karczmy. W 1539 roku w *Piszu* było siedem karczem.

Mimo to ponowna prośba jego mieszkańców o przyznanie praw miejskich została w roku 1594 znów odrzucona. W czasie wizyty księcia *Jana Zygmunta* w *Piszu* w roku 1612 mieszkańcy ponowili swą prośbę. Książę przyrzekł sprawę załatwić, ale znów się ona przeciągnęła i została wreszcie załatwiona przez *Fryderyka Wilhelma*.

Pisz został zaliczony do miast trzeciej kategorii. (W podziemiu dawnego ratusza znajdowało się malowidło ściennie przedstawiające ratusz z 1663 roku. Na dole w lewym rogu umieszczono herb przedstawiający wilczycę na tle dwóch świerków, a na prawo herb miasta z głową św. Jana. Pierwszy był herbem powiatu nadanym w XX wieku, w okresie międzywojennym). Pierwszym burmistrzem został polski szlachcic *Czerniewski*, który położył wielkie zasługi przy staraniach o prawa miejskie. Sprawował on swój urząd aż trzydzieści cztery lata.

W okresie nadania praw miejskich ludność *Pisza*, podobnie jak i ludność wsi okolicznych, stanowili niemal wyłącznie Polacy. Chętnie osiedlali się w *Piszu* rzemieślnicy z Polski, przybywający do Prus po ogłoszeniu przez elektora *Fryderyka Wilhelma* edyktu głoszącego, że każdy dobry rzemieślnik, niezależnie od pochodzenia, może być obywatelem pruskim. Rzemiosło jednak — poza tkactwem — nigdy się w *Piszu* specjalnie nie rozwinęło, handel stanowił nadal podstawowe zajęcie jego mieszkańców. Obok ryb, piwo stało się głównym przedmiotem obrotu handlowego.

12. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Segment I

Sytuacja — budynek w zabudowie ciągłej położony w centralnej części miasta, usytuowany w północno wschodniej części placu *Daszyńskiego*. Posadowiony na płaskim terenie (teren posesji nie jest ogrodzony), elewacjami wzdłużnymi skierowanymi w kierunku wsch. i zach., od strony północnej i południowej styka się z sąsiednimi budynkami.

Materiał, konstrukcja, technika — budynek murowany wzniesiony na ławach fundamentowych z cegły pełnej ceramicznej. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne z cegły pełnej ceramicznej i wapienno piaskowej łączone zaprawą cementowo-wapienną. Ściany wewnętrzne i działowe z cegły pełnej ceramicznej. Wszystkie ściany obustronnie tynkowane, bielone i malowane. Stropy gęstożebrowe z elementami prefabrykowanymi. Wieżba dachowa drewniana krokwiowo-jętkowa. Dach — szalowany deskami, pokrycie podwójne karpiówką w łuskę w kolorze czerwonym na części głównej, z lukarnami szczytowymi.

Posadzki — na klatkach schodowych lastryko, w pozostałych częściach podłogi drewniane z desek na legarach oraz lastryko. Schody — z elementów prefabrykowanych, proste, zabiegowe, policzkowe. Otwory okienne prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia, brak gzymsu; otwory okienne w I i II kondygnacji wykończone identycznie; okna II kondygnacji 2-skrzydłowe, z symetrycznymi podziałami, w I kondygnacji okna jednoodzielnne — witryny (elewacja zachodnia). Otwory drzwiowe prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia. Drzwi wewnętrzne drewniane i metalowe, 1-skrzydłowe.

Rzut — budynek na planie prostokąta, z wejściem do lokali mieszkalnych z przejścia bramnego znajdującego się w północnej części budynku, oraz wejściem do lokali handlowo-usługowych znajdującego się również w przejściu bramnym.

Bryła — zwarta, 2-kondygnacyjna z częściowo użytkowym poddaszem, podpiwniczona, kryta dachem dwuspadowym o równym kącie nachylenia połaci dachowych. Lukarny szczytowe z licem z desek, pokrycie blachą, z oknami prostokątnymi o zamknięciu prostym, czterodzielne i dwudzielne.

Elewacje — elewacja wsch. asymetryczna, 5-osiowa z przejściem bramnym do Placu *Daszyńskiego* pierwszej osi od prawej strony i otworami okiennymi w osiach pozostałych, z tym że w I kondygnacji otwór w 1 osi od lewej, przebudowany został na otwór drzwiowy; otwory drzwiowe i okienne w elewacji bez obramienia. 2 kondygnację zamyka wąski pas gzymsu listwowego. W połaci dachu 1 oś od prawej zamknięta lukarną szczytową. Lukarny szczytowe występują również między osią 1 i 2 oraz 1 i 3 licząc od lewej strony. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej.

Elewacja zach. asymetryczna 4-osiowa z otworami okiennymi w I i II kondygnacji, obramowane opaską z tynku w innym kolorze. Druga kondygnacja zwieńczona gzymsem. Oś 1 od lewej strony zamknięta lukarną szczytową w połaci dachu. W osi tej w I kondygnacji znajduje się przejście bramne, bezpośrednio nad nim znajduje się balkon z dwuskrzydłowymi drzwiami i stalowymi zdobionymi poręczami. Wykończenie lukarn jak w elewacji wschodniej. Otwory okienne w pierwszej kondygnacji są większe niż w kondygnacji II. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej. W połaci dachu w prawej części znajduje się facjata z trzema oknami zsynchronizowanymi osiowo z oknami niższych kondygnacji.

13. Kubatura kl. I – 1930 m³, kl. II – 1972 m³, kl. IV – 2068m³	14. Powierzchnia użytkowa 1757,20 m²	15. Przeznaczenie pierwotne lokale mieszkaniowe i użytkowe	16. Użytkowanie obecne lokale mieszkaniowe, użytkowe
17. Prace remontowe W budynku po roku 50 przeprowadzono szereg prac remontowych i konserwatorskich, przyłączono również kolejne media.		18. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ścian wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycia dach, wyposażenie, i instalacje) <i>Zachowana bryła budynku. Nie stwierdza się wychyleń ścian od pionu. Brak odspojenia tynku od ścian. W miejscach dylatacji w wyniku dobudowy kolejnych części budynku widoczne szczeliny. Występują powierzchniowe spękania powłoki malarskiej, farba częściowo zmyta ze ścian. Mechanicznie miejscowo uszkodzony cokół. Brak oznak podciągania wody. Przecieki dachu spowodowały degradację ok. 30 m² poszycia dachowego i 9 krokwi. Powierzchnia tynku na kominie posiada spękania. Czapki dachowe zniszczone z dużymi ubytkami powierzchniowymi, spękanie. Ławy kominiarskie w złym stanie.</i>	
		19. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie <i>Objąć ochroną konserwatorską i prawną poprzez wpis do rejestru zabytków. Wymiana pokrycia dachu na nowe, obróbka blacharska rynien i rur spustowych. Lukarny elementy zewnętrzne drewniane niezbędne wymienić . Całość zakonserwować. Wymiana czapek dachowych na nowe. Tynk pozostały w rejonie cokołu zbić zastępując go nowym. Ławy kominiarskie wymienić na nowe. Stolarka okienna i drzwiowa do wymiany. Kominę powyżej więźby dachowej przemurować.</i>	

20. Źródła archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)	22. Uwagi różne
	23.Opracował Tekst: Piotr Gromelski (15.03.2005) Plany rysunki: Piotr Gromelski (15.03.2005) Zdjęcia: Piotr Gromelski (15.03.2005) KARTA PO WYPEŁNIENIU PDLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO
	24. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)
21. Bibliografia <ul style="list-style-type: none">▪ Pisz z dziejów Miasta i Powiatu, Pojezierze, Olsztyn 1970 r.▪ Kreis Johannesburg Heima Umgeben vonWaldern und Seen, Ein Bildband Zusammengestellt von Gerhard Bosk, Selbstvertag der Kreisgemeinschaft Johannisburg 1980▪ Im Lichte der Erinnerung Gutes bewahren und Wissen Weitergeben, Gerhard Wippich, Gerhrd Bosk, Ulrich Haffke▪ Ochrona Zabytkowego Krajobrazu Kulturowego Miasta i Gminy Pisz, „Środowisko” S.C., Giżycko, 2000	25. Załączniki

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA		ZAŁĄCZNIK NR 1
Miejscowość: Pisz Gmina: Pisz Powiat: Piski Województwo: Warmińsko-Mazurskie	BUDYNEK, Plac Daszyńskiego 2	Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Zarys historyczny miasta.
<p>c.d. pkt. 11</p> <p>Po wybuchu drugiej wojny szwedzkiej (1655) mieszczan obciążono olbrzymimi daninami na utrzymanie garnizonu, który mieścił się w zamku. Miasto, szczególnie po najeździe Tatarów (1656—1657) i straszliwej zarazie bydła, jaka nawiedziła starostwo piskłe w tym czasie, nie mogło się z nich w żaden sposób wywiązać. Wprawdzie samo od Tatarów nie ucierpiało, ale dochody, które mieszczenie czerpały z handlu, spadły niemal do zera; w zrujnowanym i wyludnionym kraju zamarł obrót handlowy. Z wojny tej wyszedł Pisz bardzo zubożały. Pod koniec XVII wieku nastąpił ponowny rozwój handlu. Według sprawozdania z 1692 roku towary — głównie ryby i wyroby lniane — wożono do Warszawy, a stamtąd przywożono sól, żelazo itp. Wkrótce jednak przyszła nowa klęska — straszliwa epidemia dżumy z lat 1709—1710, po której w mieście pozostało zaledwie czterestu mieszkańców. Jeszcze w XIX wieku opowiadano, jak to po tej epidemii Pisz przez długi czas był całkowicie wyludniony, a rynek jego zarósł wysoką trawą. Mimo to, dzięki dogodnemu położeniu i ochronie, jaką dawała w tych niepewnych czasach założona tu pod koniec XVII stulecia twierdza — już w latach dwudziestych XVIII wieku Pisz zaczął wracać do normalnego życia. W czasie wojny siedmioletniej (1756—1763) działania wojenne ominęły miasto — prawdopodobnie właśnie dlatego, że istniała tu twierdza. Na przełomie XVIII i XIX wieku dzięki uregulowaniu Pisy zwiększyła się wymiana handlowa z Polską. Kupcy z Mazowsza woźili swe towary barkami przez Pisz aż do Królewca. Kupcy z Nowogrodu, Łomży, Wąsosz i Ostrołki wystawiali swe towary na rynku .w Pisz, kupując na miejscu głównie ryby, piwo i wyroby włókiennicze. Zbliżeniu handlowemu sprzyjał także fakt, że po trzecim rozbiore Polski (1795) nie oddzielała Mazowsza od Prus granica państwowa. Wojny napoleońskie nie tylko położyły kres wymianie handlowej, ale także poważnie zrujnowały miasto. W roku 1806 przechodziły tędy i kwaterowały przez jakiś czas wojska rosyjskie pod dowództwem generała Osterman-Tołstoja. Po bitwie pod Pułtuskim (31. 12. 1806 — 7. 1. 1807) przez Pisz przeciągały wielkie siły rosyjskie, zostawiając tu swych rannych. Przez jakiś czas stała w Pisz rosyjska załoga wojskowa. Później miasto zajęli Francuzi. Za pomoc, jakiej mieszkańcy udzielili wojskom rosyjskim, ściągnięto z nich kontrybucję, zabrano też wiele żywności i furażu dla koni. Francuzi niedługo pozostawali w mieście, przechodzili tędy jednak raz jeszcze po bitwie pod Ławką (7—8. 2. 1807) wyrządzając poważne szkody. Wojsko przywlekło zarazę bydła, od której wyginął niemal cały dobytek mieszczan. Jeszcze większe straty poniósł Pisz w czasie drugiej kampanii napoleońskiej. W początku czerwca 1812 roku kwaterowali tu Bawarczycy, potem przez dziesięć dni stała w mieście kawaleria francuska. Po odejściu armii francuskiej na wschód było kilka miesięcy spokoju, ale już 12 grudnia 1812 roku zjawily się w mieście pierwsze oddziały pierzchających z Rosji Francuzów. Do połowy stycznia 1813 roku niemal bez przerwy przeciągały tędy niedobitki wielkiej armii. Wreszcie 15 stycznia zjawili się w Pisz Kozacy. Ludność witała ich jak oswobodzicieli. A kiedy 23 stycznia przybył tu car Aleksander I, prawie wszyscy mieszczenie wylegli mu na spotkanie. Na środku rynku wzniesiono obelisk wysokości dziesięciu metrów z napisem „Niech żyje oswobodziciel Europy, Aleksander Wielki”.</p> <p>Miasto w XIX i XX wieku po wojnach napoleońskich przeżywało krótki okres specjalnego ożywienia handlowego dzięki uruchomieniu w 1814 roku przez miejscowego kupca Meyera żeglugi z Pisz do Rynu oraz do Gdańska. Meyer skupował zboże na Mazurach i statkami Pisz, Narwią i Wisłą wysyłał do Gdańska. Na pierwszych dwóch statkach przewieziono tysiąc sześćset i pół korcy żyta i czterdzieści pięć beczek spirytusu. W drodze powrotnej statki przywoziły towary, których brakowało na Mazurach. W 1816 roku Meyer otworzył w Pisz wielki magazyn, gdzie składował sól i inne towary, które rozchodziły się stąd na całe Mazury.</p> <p>Wojna celna między Rosją i Prusami położyła w 1823 roku kres przedsięwzięciu Meyera. Później stosunki unormowały się i handel z Polską znów się ożywił. Do Królestwa Kongresowego szły przede wszystkim tranzytem wyroby przemysłowe z Niemiec, ale Pisz nadal wysyłał tam niemal wszystkie ryby złowione w Pisz i sąsiednich jeziorach. W 1843 roku przez komorę celną w Wincencie w powiecie kolneńskim przewieziono z Prus do Polski 500 ton towarów. Kwitł także przemysł.</p> <p>Mimo ożywionego handlu z Polską ogólny dobrobyt w Pisz nie wzrastał. Coraz większa nędza na wsi powodowała, że mimo niskich cen miejscowi rzemieślnicy nie byli w stanie zbyć swych wyrobów. Przędzalnictwo i tkactwo, będące dotąd jednym z podstawowych zajęć mieszkańców Pisz, stały się nieopłacalne. Jednocześnie postępował proces skupiania handlu w rękach nielicznych. W 1843 roku było w Pisz dziesięciu wielkich kupców, z których dwóch jeździło rok rocznie na targi lipskie; ich obroty i zarobki były olbrzymie.</p> <p>Po zamknięciu granicy z Królestwem Kongresowym w 1863 roku sytuacja gospodarcza ludności Pisz pogorszyła się jeszcze bardziej. Handel zamarł niemal zupełnie. Odbływały się tu wprawdzie nadal doroczne jarmarki: cztery ogólne, cztery na bydło i konie oraz jeden na płótno, ale obroty na nich były minimalne.</p> <p>W 1867 roku Pisz liczył około 3000 mieszkańców. W roku 1856 ukończono szosę Pisz—Kocioł—Orzysz—Giżycko długości 32 km. W latach 1866—1869 zbudowano odcinek szosy Pisz—Biała—Elk długości 36 km oraz odcinek Pisz—Ruciane długości 15 km. W latach 1867—1870 powstała szosa Pisz—Dłutowo długości 19 km. Inne drogi bite: Pisz—Turośl (20 km), Pisz—Okartowo (27 km), Pisz—Łupki (5 km) — zbudowano w pierwszych latach XX wieku.</p> <p>Linie kolejową łączącą Pisz z Olsztynem i z Elkiem uruchomiono w roku 1885. Później Pisz otrzymał jeszcze połączenia kolejowe przez Orzysz z Giżyckiem (1905) oraz z Dłutowem (1908). Te dwie linie miały jednakże małe znaczenie gospodarcze i po zniszczeniach wojennych 1945 roku nie zostały odbudowane. Z powstaniem kolei zawieszona została komunikacja pocztowa (dylizansowa), której Pisz był stacją przez półtora stulecia. Stałą pasażerską komunikację wodną między Piszem a Giżyckiem uruchomiono dopiero w ostatnim dziesięcioleciu przed drugą wojną światową.</p>		

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA		ZAŁĄCZNIK NR 2
Miejscowość: Pisz Gmina: Pisz Powiat: Piski Województwo: Warmińsko-Mazurskie	BUDYNEK, Plac Daszyńskiego 2	Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Spis Fotografii.
1. Elewacja zachodnia a 2. Elewacja zachodnia b 3. Elewacja zachodnia c 4. Elewacja zachodnia d 5. Elewacja wschodnia a 6. Elewacja wschodnia b 7. Elewacja wschodnia c 8. Elewacja wschodnia d 9. Lukarna a 10. Lukarna b 11. Lukarna c 12. Lukarna d 13. Dachówka a 14. Lukarna e 15. Otwór balkonowy 16. Otwór okienny 17. Gzyms 18. Dachówka b 19. Kominy 20. Lukarna 21. Zdjęcie archiwalne 22. Jedno z wejść do budynku 23. Klatka schodowa a 24. Zejście do piwnicy a 25. Piwnica a 26. Klatka schodowa b 27. Zejście do piwnicy b 28. Piwnica b		

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTEKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA**ZAŁĄCZNIK NR 3**

Miejscowość: Pisz

Gmina: Pisz

Powiat: Piski

Województwo: Warmińsko-Mazurskie

BUDYNEK, Plac Daszyńskiego 2

Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)

Znaczenie kulturowe obiektu.

Przedmiot opracowania zlokalizowany jest w strefie o dużym znaczeniu kulturowym (nr 26 kolor żółty) Ochrona Zabytkowego Krajobrazu Kulturowego Miasta i Gminy Pisz, Giżycko 2000 r.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA		ZAŁĄCZNIK NR 4
Miejscowość: Pisz Gmina: Pisz Powiat: Piski Województwo: Warmińsko-Mazurskie	BUDYNEK, Plac Daszyńskiego 2	Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Opis budynku.
c.d. punkt 12 Segment II <p>Sytuacja – budynek w zabudowie ciągłej położony w centralnej części miasta, usytuowany we wschodniej części placu Daszyńskiego. Posadowiony na płaskim terenie (teren posesji nie jest ogrodzony), elewacjami wzdłużnymi skierowanymi w kierunku wsch. i zach., od strony północnej i południowej styka się z sąsiednimi budynkami.</p> <p>Materiał, konstrukcja, technika – budynek murowany wzniesiony na ławach fundamentowych z cegły pełnej ceramicznej. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne z cegły pełnej ceramicznej i wapienno piaskowej łączone zaprawą cementowo-wapienną. Ściany wewnętrzne i działowe z cegły pełnej ceramicznej. Wszystkie ściany obustronnie tynkowane, bielone i malowane. <u>Stropy</u> gęstożebrowe z elementami prefabrykowanymi. <u>Wieżba dachowa</u> drewniana krokwiowo-jętkowa. Dach – szalowany deskami, pokrycie podwójne karpiówką w łuskę w kolorze czerwonym na części głównej, z lukarnami ciągnionymi wykończonymi drewnem i dachówką jak na dachu. <u>Posadzki</u> – na klatkach schodowych lastryko, w pozostałych częściach podłogi drewniane z desek na legarach oraz lastryko. <u>Schody</u> – z elementów prefabrykowanych, proste, zabiegowe, policzkowe. <u>Otwory okienne</u> prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia, brak gzymsu; otwory okienne w I i II kondygnacji wykończone identycznie; okna II kondygnacji 2-skrzydłowe, z symetrycznymi podziałami, w I kondygnacji okna jednoodzielnne – witryny (elewacja zachodnia). <u>Otwory drzwiowe</u> prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia. Drzwi wewnętrzne drewniane i metalowe, 1-skrzydłowe.</p> <p>Rzut – budynek na planie prostokąta, z wejściem do lokali mieszkalnych od strony wschodniej, oraz do lokali handlowo-usługowych od strony placu Daszyńskiego (zachodniej). Klatka schodowa zlokalizowana od strony podwórza (wschodniej), z doświetleniem oknami w rytmie okien lokali mieszkalnych.</p> <p>Bryła – zwarta, 2-kondygnacyjna z częściowo użytkowym poddaszem, podpiwniczona, kryta dachem dwuspadowym o równym kącie nachylenia połaci dachowych. Lukarny szczytowe z licem z desek, pokrycie blachą, z oknami prostokątnymi o zamknięciu prostym, czterodzielne i dwudzielne.</p> <p>Elewacje – <u>elewacja wsch.</u> symetryczna, 5-osiowa, z tym że w 1 kondygnacji otwór okienny w 3 osi od lewej zastąpiony jest otworem drzwiowym; otwory drzwiowe i okienne w elewacji bez obramienia. 2 kondygnację zamyka wąski pas gzymsu. W II kondygnacji w 2 i 4 osi występują balkony z drzwiami dwuskrzydłowymi z poręczami stalowymi malowanymi. W 2 osi od lewej strony w I kondygnacji otwór okienny został zamurowany. W połaci dachu osie 1,2, 4 i 5 zamknięte są lukarnami ciągnionym wykończonymi drewnem dachówką ceramiczną. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej. <u>Elewacja zach.</u> symetryczna 5-osiowa z otworami okiennymi w I i II kondygnacji, obramowane opaską z tynku w innym kolorze. Druga kondygnacja zwieńczona gzymsem. Wejścia do budynku w 1 i 5 osi budynku. Osie te zwieńczone są lukarnami zaokrąglonymi. W centralnej części budynku w połaci dachowej występuje trzyosiowa facja szczytowa. W II kondygnacji w 1 i 5 osi występują balkony z drzwiami dwuskrzydłowymi ze zdobionymi poręczami stalowymi malowanymi. Wykończenie lukarn jak w elewacji wschodniej. Otwory okienne w pierwszej kondygnacji są większe niż w kondygnacji II, zwieńczone są łukiem. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej.</p> Segment III <p>Sytuacja – budynek w zabudowie ciągłej położony w centralnej części miasta, usytuowany we wschodniej części placu Daszyńskiego. Posadowiony na płaskim terenie (teren posesji nie jest ogrodzony), elewacjami wzdłużnymi skierowanymi w kierunku wsch. i zach., od strony północnej i południowej styka się z sąsiednimi budynkami.</p> <p>Materiał, konstrukcja, technika – budynek murowany wzniesiony na ławach fundamentowych z cegły pełnej ceramicznej. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne z cegły pełnej ceramicznej i wapienno piaskowej łączone zaprawą cementowo-wapienną. Ściany wewnętrzne i działowe z cegły pełnej ceramicznej. Wszystkie ściany obustronnie tynkowane, bielone i malowane. <u>Stropy</u> gęstożebrowe z elementami prefabrykowanymi. <u>Wieżba dachowa</u> drewniana krokwiowo-jętkowa. Dach – szalowany deskami, pokrycie podwójne karpiówką w łuskę w kolorze czerwonym na części głównej, z lukarnami szczytowymi. <u>Posadzki</u> – na klatkach schodowych lastryko, w pozostałych częściach podłogi drewniane z desek na legarach oraz lastryko. <u>Schody</u> – z elementów prefabrykowanych, proste, zabiegowe, policzkowe. <u>Otwory okienne</u> prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia, brak gzymsu; otwory okienne w I i II kondygnacji wykończone identycznie; okna II kondygnacji 2-skrzydłowe, z symetrycznymi podziałami, w I kondygnacji okna jednoodzielnne – witryny (elewacja zachodnia). <u>Otwory drzwiowe</u> prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia. Drzwi wewnętrzne drewniane i metalowe, 1-skrzydłowe.</p> <p>Rzut – budynek na planie prostokąta, z wejściem do lokali mieszkalnych od strony wschodniej, oraz do lokali handlowo-usługowych od strony placu Daszyńskiego (zachodniej). Klatka schodowa zlokalizowana od strony podwórza (wschodniej), z doświetleniem oknami w rytmie okien lokali mieszkalnych.</p> <p>Bryła – zwarta, 2-kondygnacyjna z częściowo użytkowym poddaszem, podpiwniczona, kryta dachem dwuspadowym o równym kącie nachylenia połaci dachowych. Lukarny szczytowe z licem z desek, z oknami prostokątnymi o zamknięciu prostym, czterodzielne i dwudzielne.</p> <p>Elewacje – <u>elewacja wsch.</u> symetryczna, 5-osiowa, z tym że w 1 kondygnacji otwór w 3 osi od lewej jest otworem drzwiowym; otwory drzwiowe i okienne w elewacji bez obramienia. 2 kondygnację zamyka wąski pas gzymsu. W II kondygnacji w 2 i 4 osi występują balkony z drzwiami dwuskrzydłowymi z poręczami stalowymi malowanymi. W 2 osi od lewej strony w I kondygnacji otwór okienny został zamurowany. W połaci dachu osie 1,2, 4 i 5 zamknięte są lukarnami szczytowymi.</p>		

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA		ZAŁĄCZNIK NR 5
Miejscowość: Pisz Gmina: Pisz Powiat: Piski Województwo: Warmińsko-Mazurskie	BUDYNEK, Plac Daszyńskiego 2	Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Opis budynku c.d.
<p>c.d. punktu 12</p> <p>Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej. <u>Elewacja zach.</u> symetryczna 5-osiowa z otworami okiennymi w I i II kondygnacji, obramowane opaską z tynku w innym kolorze. Druga kondygnacja zwieńczona gzymsem. Wejścia do budynku w 3 osi budynku od lewej strony. Wszystkie osie zwieńczone są lukarnami szczytowymi. Dodatkowo pomiędzy osiami 2 i 3 oraz 3 i 4 znajdują się lukarny. W 3 osi na wysokości I kondygnacji znajduje się wejście do pomieszczeń handlowo- usługowych, na poziomie II kondygnacji znajduje się balkon wykończony balustradą stalową malowaną do którego powadzą drzwi dwuskrzydłowe. Wykończenie lukarn jak w elewacji wschodniej. Otwory okienne w pierwszej kondygnacji są większe niż w kondygnacji II. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej.</p> <p>Segment IV</p> <p>Sytuacja – budynek w zabudowie ciągłej położony w centralnej części miasta, usytuowany we wschodniej części placu Daszyńskiego. Posadowiony na płaskim terenie (teren posesji nie jest ogrodzony), elewacjami wzdłużnymi skierowanymi w kierunku wsch. i zach., od strony północnej i południowej styka się z sąsiednimi budynkami.</p> <p>Materiał, konstrukcja, technika – budynek murowany wzniesiony na ławach fundamentowych z cegły pełnej ceramicznej. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne z cegły pełnej ceramicznej i wapienno piaskowej łączone zaprawą cementowo-wapienną. Ściany wewnętrzne i działowe z cegły pełnej ceramicznej. Wszystkie ściany obustronnie tynkowane, bielone i malowane. <u>Stropy</u> gęstożebrowe z elementami prefabrykowanymi. <u>Wieżba dachowa</u> drewniana krokwiowo-jętkowa. Dach – szalowany deskami, pokrycie podwójne karpiówką w łuskę w kolorze czerwonym na części głównej, z lukarnami zaokrąglonymi wykończonymi drewnem i blachą.</p> <p><u>Posadzki</u> – na klatkach schodowych lastryko, w pozostałych częściach podłogi drewniane z desek na legarach oraz lastryko. <u>Schody</u> – z elementów prefabrykowanych, proste, zabiegowe, policzkowe. Otwory okienne prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia, brak gzymsu; otwory okienne w I i II kondygnacji wykończone identycznie; okna II kondygnacji 2-skrzydłowe, z symetrycznymi podziałami, w I kondygnacji okna jednokładne – witryny (elewacja zachodnia). <u>Otwory drzwiowe</u> prostokątne zamknięte prosto, bez dodatkowego wykończenia. Drzwi wewnętrzne drewniane i metalowe, 1-skrzydłowe.</p> <p>Rzut – budynek na planie prostokąta, z wejściem do lokali mieszkalnych od strony wschodniej, oraz do lokali handlowo-usługowych od strony placu Daszyńskiego (zachodniej). Klatka schodowa zlokalizowana od strony podwórzy (wschodniej), z doświetleniem oknami w rytmie okien lokali mieszkalnych.</p> <p>Bryła – zwarta, 2-kondygnacyjna z częściowo użytkowym poddaszem, podpiwniczona, kryta dachem dwuspadowym o równym kącie nachylenia połaci dachowych. Lukarny szczytowe z licem z desek, pokrycie blachą, z oknami prostokątnymi o zamknięciu prostym, czterodzielne i dwudzielne. W części centralnej od strony zachodniej facjata.</p> <p>Elewacje – <u>elewacja wsch.</u> symetryczna, 5-osiowa, z tym że w I kondygnacji otwór okienny w 3 osi od lewej zastąpiony jest otworem drzwiowym; otwory drzwiowe i okienne w elewacji bez obramienia. 2 kondygnację zamyka wąski pas gzymsu. W 2 osi od lewej strony w II kondygnacji rozmiary otworu okiennego zostały zmienione. Otwór okienny I kondygnacji osi 5 licząc od lewej częściowo zamurowany. W połaci dachu osie 2, 4 i 5, licząc od lewej strony zamknięte są lukarnami zaokrąglonymi wykończonymi drewnem i obitymi blachą. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej.</p> <p><u>Elewacja zach.</u> symetryczna 5-osiowa z otworami okiennymi w I i II kondygnacji, obramowane opaską z tynku w innym kolorze. Druga kondygnacja zwieńczona gzymsem. Wejście do budynku w 1 osi budynku licząc od lewej. Oś ta zwieńczona jest lukarną zaokrągloną. W centralnej części budynku w połaci dachowej występuje trzyosiowa facjata szczytowa. Wykończenie lukarn jak w elewacji wschodniej. Otwory okienne w pierwszej kondygnacji są większe niż w kondygnacji II, zwieńczone są łukiem. Do budynku dobudowane jest zadaszenie znajdujące się na wysokości pomiędzy I a II kondygnacją – podcienie wykorzystywane w czasie ładnej pogody. W osi 2 budynku (od lewej strony) otwór okienny zastąpiony otworem drzwiowym służącym do wyjścia na zadaszony obszar. Zadanie częściowo w formie stałej – konstrukcja drewniana kryta dachówką a częściowo tworzywem. Do połowy wysokości I kondygnacji elewacja wykończona klinkierem. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej.</p>		

Elewacja zachodnia a

Elewacja zachodnia b

Elewacja zachodnia c

Elewacja zachodnia d

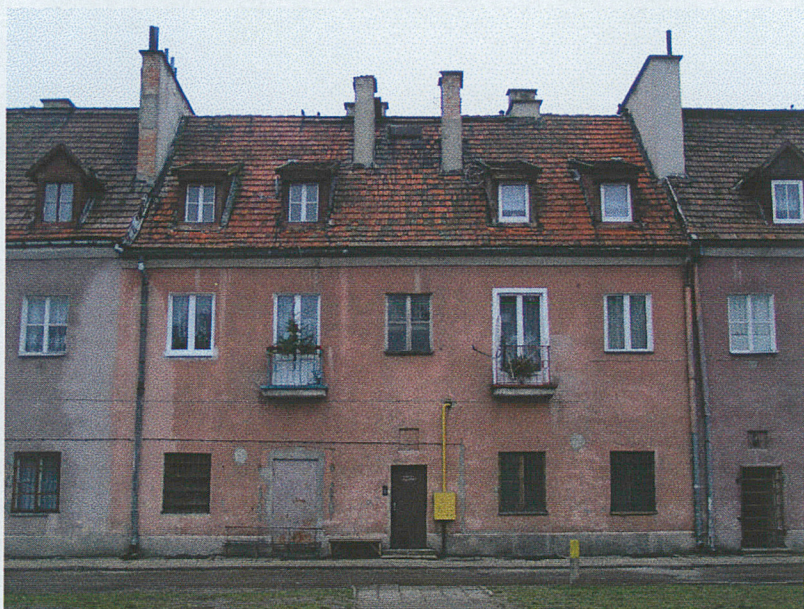
WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA, BUDYNEK, Plac Daszyńskiego 2, PISZ

Elewacja wschodnia a

Elewacja wschodnia b

Elewacja wschodnia c

Elewacja wschodnia d

Lukarna a

Lukarna b

Lukarna c

Lukarna d

Dachówka a

Lukarna e

Otwór balkonowy

Otwór okienny

Gzyms

Dachówka b

Kominy

Lukarna f

Zdjęcie archiwalne

Jedno z wejść do budynku

Klatka schodowa a

Zejsście do piwnicy a

Piwnica a

Klatka schodowa b

Zejsście do piwnicy b

Piwnica b